

» aquesta imatge parla

Infants en missió de pau

«Bambini in missione di pace» —«Nens en missió de pau»— és una iniciativa de la Unió Italiana de Transport de Malalts a Santuaris Internacionals (UNITALS), que promou el desig de pau a través de viatges i pelegrinatges arreu del món, amb infants i les seves famílies. El 7 de juliol arriben a Barcelona 900 persones, de les quals unes 450 són infants. El pelegrinatge compta amb la col·laboració de l'Arquebisbat, l'Ajuntament, la Generalitat i el Pontifici Consell Justícia i Pau. Els dies 8 i 9 de juliol visitaran Tarragona i Port Aventura. El 10 de juliol tindran una missa a Santa Maria del Mar (9.30 h), presidida pel cardenal Martínez Sistach, i a la tarda visitaran el Parc Güell. El dia 11 de juliol visitaran la Sagrada Família i a la tarda es concentraran a la plaça de Catalunya per anar fins al Portal de la Pau, on hi haurà una festa de comiat abans d'embarcar-se de retorn a Itàlia. A la foto, trobada dels «Nens en missió de pau» a la plaça de Sant Pere, l'any 2012, per assistir a l'*Angelus* del Papa.

GLOSSA

Em fa ser millor persona

Em vaig trobar amb un noi de vint anys llargs, antic monitor d'un centre d'esplai inserit en un barri amb especials dificultats socioeconòmiques, que fa uns anys encetà un nuviatge amb una noia, monitora també, però d'un altre centre. Junts han anat bastint un projecte d'amor que a curt termini els portarà al matrimoni. Els dos han format part de grups cristians, han participat en activitats de formació, de reflexió espiritual i pregària, de vivència i celebració de la fe. Es van conèixer en una d'aquestes activitats. L'acompanyament espiritual que, des d'abans de trobar-se, segueixen amb constància els ha ajudat força en el seu creixement en el seguiment de Jesús. La vida de fe, personal i comuna, amb senzillesa i humilitat, és quelcom fundant en la seva relació.

El noi em comentava que aquest caminar en parella, sabent que Déu és a prop i és en la seva estimació, els ha ajudat a madurar humanament i religiosa, en les responsabilitats personals i en les conjuntes, en el coneixement propi i en el de l'altre. «Pare, que jo estigui en ells i tu en mi, perquè siguin plenament u. Així el món reconeixerà que tu m'has enviat i que els has estimat a ells com m'has estimat a mi» (Jn 17,23).

Caminar junts en aquest amor que abraça la vida, en una fidelitat mútua, quotidiana, que ve de Déu i a Déu porta, a partir d'una fe personal que en certs moments esdevé fe comuna compartida, el fa exclamar: «Sentir i viure aquest amor em fa millor persona. Ho agraeixo a Déu i també a la meva promesa.»

Enric Puig Jofra, SJ

PARAULA I VIDA

Campanya «Un de nosaltres» per protegir l'embrió humà

Molta gent a tota Europa està donant suport a la **Iniciativa Ciutadana Europea «Un de nosaltres» («One of us»)**, per arribar al milió de signatures. L'objectiu principal d'aquesta iniciativa és la **defensa de la vida i la dignitat de tot ésser humà ja des de la seva etapa vital com embrió**. Un embrió és ja un ésser a defensar i protegir, amb dignitat. A més, es demana que no es pugui investigar amb embrions humans en el territori de la Unió Europea a través de fons públics. Aquesta és una iniciativa important i molt necessària avui, dins una campanya per la vida, ja que sembla haver-hi més interès per protegir altres éssers vius en perill d'extinció que no pas la persona humana embrionària.

Fa uns mesos, en el **Manifest per la Vida** se'ns deia: «Sol·licitem l'abolició de tota legislació permissiva de l'avortament i el rebuig a totes les iniciatives que faciliten l'eutanàsia i la manipulació dels embrions humans, així com l'exclusió, en la nostra societat, de qualsevol forma de condescendència amb el terrorisme i el maltractament. Apel·lem als mitjans de comunicació perquè difonguin una imatge positiva de la vida, de la maternitat i l'embaràs. Els poders públics, per la seva banda, han d'ajudar la dona embarassada i establir polítiques actives de suport al naixement de noves vides, que constituïran la major riquesa espiritual i material del país en el futur. Exigim a les Administracions públiques donar especial protecció als discapacitats, ancians i malalts terminals, proporcionant mitjans per millorar la seva qualitat de vida, especialment en els seus últims dies i desenvolupant les cures paliatives». Tot un bell programa que farem bé de recolzar, amb altres creients i no creients que estan molt compromesos al servei de la Vida. Perquè aquesta no és una qüestió confessional sinó de drets humans i dignitat humana.

Els impulsors de la campanya «Un de nosaltres» han anunciat que demanaran a les institucions europees la defensa de l'embrió humà, a través de la **Carta en Suport de la Iniciativa Ciutadana Europea «Un de nosaltres»**. L'han signada ja al voltant de 500 personalitats de la vida pública espanyola, que volen que a Europa es reconegui la dignitat de l'embrió i se'l protegeixi. A Catalunya destaca la tasca que està realitzant **e-Cristians**, i els Bisbes de Catalunya us ho demanem a través dels Delegats diocesans de Família i Vida.

A totes les parròquies d'Urgell es pot aportar la signatura. Envieu-les després al Bisbat, a la Delegació de Pastoral de Família i Vida d'Urgell. Trobareu a les parròquies material informatiu sobre aquesta iniciativa ciutadana i els fulls per a la recollida de signatures. També per internet: <http://www.e-cristians.net/proyectos/9761-un-de-nosaltres-iniciativa-ciutadana-europea>. Parleu-ne, reflexioneu-hi i tingueu en compte el valor importantíssim avui de defensar sempre la Vida, una iniciativa que se situa al cor del Magisteri de l'Església, tot i no tractar-se d'una campanya institucional. Us demano, doncs, que els qui lliurement vulgueu, us afegiu amb la vostra signatura en aquest pas molt important en la construcció de la cultura i la societat europea basada en valors morals. El mateix Papa Francesc va recolzar la iniciativa des del Vaticà fa unes setmanes, quan una representació dels organitzadors van acudir a la plaça de Sant Pere. Es tractava de la primera vegada que Francesc es referia en el seu pontificat a la defensa de la vida.

† Joan-Enric Vives
Arquebisbe d'Urgell

ENTREVISTA

RAMON FRAXEDAS

La ràdio com a vocació

En Ramon Fraxedas és un periodista vinculat al món de la ràdio des de fa 35 anys. Durant més d'una dècada va estar treballant a la Delegació de Mitjans de Comunicació de l'Arquebisbat de Tarragona, fins que va participar en la posada en marxa de Ràdio Estel, com a primer director de programes. Actualment és el responsable de la programació musical de Montserrat Ràdio www.montserratcomunicacio.cat / 100,6 FM).

Com va connectar amb el projecte de ràdio?

Després de conèixer el projecte de la comunitat benedictina vaig voler implicar-m'hi. Se'm va confiar donar un rostre musical concret a l'emissora del Monestir. A partir d'aquí, especialment durant els primers mesos, vaig fer un exercici de reflexió dirigit a trobar una imatge adient. Això em va portar a experimentar amb gèneres diferents fins a trobar el perfil actual.

Què té la música de Montserrat Ràdio?

Hi ha dues coordenades formals: és música serena, elegant, una proposta culta que, de manera paradoxal, no trenca l'àmbit de silenci que hom podria cercar sintonitzant aquesta emissora. L'oient pot identificar, sí, una presència dominant de jazz contemporani; però a mi m'agrada subratllar la característica que aquesta programació crea un àmbit de serenor.

Quina lectura creient fa d'aquesta experiència?

Atén una proposta rebuda de la pròpia comunitat i, ahora, és la meva resposta a una vocació i a la meva pròpia presència com a cristià a l'Església.

Òscar Bardají i Martí

JESÚS DE NATZARET

El Parenostre (VII)

No permetis que caiguem en la temptació

No permetis que caiguem en la temptació, ans deslliura'ns del Maligne». En aquesta sisena petició del Parenostre, de manera concreta, diem a Déu: «Ja sé que necessito proves per a purificar-me. Si tu dispenses que passi aquestes proves; si tu, com en el cas de Job, dónes al mal un espai de llibertat, et demano que pensis que les meves forces són limitades. No confiis massa en les meves forces. No estenguis massa enllà la frontera de la prova, i fes que la teva mà protectora sigui ben a prop meu quan ja no pugui més.»

Sant Cebrià va entendre així aquesta petició. Diu: «Quan preguem dient: No ens indueixis en la temptació, expressem el convenciment que l'enemic no pot fer res contra nosaltres si abans no li ha estat permès; de manera que, en el nostre temor, la nostra donació i la nostra vigilància s'orienten a Déu, perquè sabem que res no és permès al Maligne que Déu no li hagi concedit.»

Fem aquesta petició amb la confiança que va expressar sant Pau: «Déu és fidel i no permetrà que sigueu temptats per damunt de les vostres forces. I, juntament amb la prova, us donarà el mitjà de sortir-ne i poder-la suportar» (1Co 10,13).

Diem del mal o del Maligne? És veritat que una cosa no es pot separar de l'altra. Per això, preguem amb insistència que res del món no ens prengui la fe, la fe que ens fa veure Déu i ens uneix amb Jesucrist. Amb ell podem col·laborar en el venciment del poder del mal en el món.

Joseph Ratzinger-Benet XVI.

(*Jesús de Natzaret*, 1a part, Ed. Claret)

LES NOVES ESPIRITUALITATS

Respondre a les necessitats espirituals

En el diàleg amb les noves formes de religiositat, el cristianisme també pot guanyar en flexibilitat. Les estructures rígides ofereixen l'aparença de ser més fortes i segures, però solen ser fràgils; en canvi, les flexibles són més resistents. Per exemple, no hauria de fer por explorar nous llenguatges per expressar la fe i propiciar que les celebracions fossin més viscudes, festives i participades, sense renunciar a la solemnitat.

Tot i això, els cristians han de continuar pouant de la seva tradició, rastrejant l'experiència dels qui els han precedit. En aquest sentit, cal recuperar la Bíblia, no tan sols com a objecte d'anàlisi teològica, sinó també com a aliment espiritual, seguint l'esperit de la *lectio divina*.

Però convé no oblidar que el centre del missatge de l'Evangeli és el compromís amb els més febles. Aquesta dimensió social de la fe cristiana ha de ser el contrapunt necessari per compensar l'èmfasi en l'espiritualitat, que podria derivar en un misticisme narcisista i desencarnat.

D'altra banda, el cristianisme no pot renunciar als avenços de la modernitat, que ha de continuar nodrint-ne el pensament. El discurs de la Il·lustració no està ni de bon tros esgotat. Fins i tot és possible que els cristians l'hagin de preservar tal com van fer amb el llegat clàssic durant l'edat mitjana.

Josep Otón

(*El reencantament postmodern*. Ed. Cruïlla-Fundació Joan Maragall, Barcelona 2012)

DONES DE FE

Juliana de Norwich (1342-1416?)

Norwich, la segona ciutat més important de l'Anglaterra medieval, fou un veritable centre d'espiritualitat, amb més de quaranta ermitoris, la majoria dels quals dins del nucli urbà. Juliana va ser una de les seves nombroses *recluses*, aquelles dones que vivien una vida totalment contemplativa però no en un monestir apartat sinó en una casa situada a l'interior de les muralles de la ciutat.

De la biografia de Juliana, en sabem molt poc, fins al punt que ignorem si es deia realment així o si va agafar el nom de la petita església al costat de la qual va viure durant molts anys. En canvi, sí que ens ha arribat el seu gran testimoni de fe, a través de l'obra *Revelacions de l'amor diví*, en la qual Juliana narra les setze visions que va tenir de Jesús crucificat, les paraules que Ell li va dir i les reflexions que aquestes van provocar en ella. Al llarg de vuitanta-sis breus capítols, la mística Juliana desenvolupa una teologia càlida, vivencial i amarada d'esperança. Una teologia que ens parla de l'amor incondicional de Déu; de la maternitat de Crist, veritable Mare de la Humanitat; de l'Esperit Sant, que actua constantment en la creació... Però les paraules que l'han fet famosa, i que ella refereix a Jesús mateix, són: «All shall be well», «tot acabarà bé».

En Juliana de Norwich, la mística i la teologia retroben la seva unitat, unitat que cal reivindicar com a irrenunciable per a la vida de la comunitat cristiana.

Adelaide Baracco, teòloga

LECTURES MISSA DIÀRIA I SANTORAL

Accés al Breviari

- 8. ■ Dilluns** (lit. hores: 2a setm.) [Gn 28,10-22a / Sl 90 / Mt 9,18-26]. Sant Adrià III, papa (romà, 884-885); sants Àquila i Priscil·la, esposos mrs., deixebles de Pau.
- 9. ■ Dimarts** [Gn 32,22-32 / Sl 16 / Mt 9,32-38]. Mare de Déu Reina de la Pau; sant Zenó o Zenon, mr.; sant Joan de Colònia, prev. dominicà i mr.; sant Teodor Balat, mr.
- 10. ■ Dimecres** [Gn 41,55-57;42,5-7a.17-24a / Sl 32 / Mt 10,1-7]. Sant Cristòfor o Cristòfol, mr., patró dels automobilistes; santa Verònica Giuliani, vg. caputxina; santa Amèlia, viuda.
- 11. □ Dijous** [Pr 2,1-9 / Sl 33 / Mt 19,27-29]. Sant Benet (†547), abat, patriarca dels monjos d'Occident, copatró d'Europa (1964) i patró dels arxivers, bibliotecaris i documentalistes.
- 12. ■ Divendres** [Gn 46,1-7.28-30 / Sl 36 / Mt 10,16-23]. Sant Joan Gualbert, abat; sant Abundi, prev. i mr. a Còrdova (854); sant Ignasi Delgado, bisbe i mr.; sant Josep Fernández, prev. i mr.;
- 13. ■ Dissabte** [Gn 49,29-32;50,15-24 / Sl 104 / Mt 10,24-33]. Sant Enric (†1024), emperador germànic; sant Eusebi de Cartago, bisbe.
- 14. ■ † Diumenge vinent**, XV de durant l'any (lit. hores: 3a setm.) [Dt 30,9b-14 / Sl 68 / Col 1,15-20 / Lc 10,25-37]. Sant Camil de Lel·lis (1550-1614), prev., fund. Servents dels Malalts a Roma (MI, 1582), patró dels malalts i els infermers; sant Francesc Solano, prev. franciscà, de Montilla, missioner al Perú; santa Adela, viuda.

DIUMENGE XIV DE DURANT L'ANY

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 66,10-14c)

Alegreu-vos amb Jerusalem, feu festa, tots els qui l'estimeu. Estigueu contents amb ella tots els qui portàveu dol per ella; sereu alletats amb l'abundància del seu consol, i xuclareu les delícies de la seva llet. Això diu el Senyor: «Jo decantaré cap a ella, com un riu, la pau i el benestar, la riquesa de les nacions, com un torrent desbordant. Els teus nodrissons seran portats al braç, i amanyagats sobre els genolls. Com una mare consola el seu fill, jo també us consolare: a Jerusalem sereu consolats. Quan ho veureu, el vostre cor bategarà de goig i reviuran com l'herba els vostres ossos». La mà del Senyor es farà conèixer als seus servents.

▶ Salm responsorial (65)

R. *Aclama Déu, tota la terra.*

Aclama Déu, tota la terra. / Canteu la glòria del seu nom, / canteu la seva fama gloriosa. / Digueu a Déu: / «Que en són, d'admirables, / les vostre obres!» R.

«Tota la terra es prosterna davant vostre / i canta la glòria del vostre nom». / Veniu a contemplar les gestes de Déu. / Que n'és d'admirable el que fa / amb els homes! R.

Convertí la mar en terra ferma, / passaren el riu a peu eixut. / Ell és la nostra alegria, / ell, que sempre governa amb el seu poder. R.

Veniu, fidels de Déu, escolteu-me; / us contaré el que ha fet per mi. / Beneït sigui Déu: / No ha refusat la meva súplica, / ni m'ha negat el seu amor. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Galàcia

(Ga 6,14-18)

Germans, Déu me'n guard de gloriarme en res que no sigui la creu de nostre Senyor Jesucrist. En ella, és com si el món fos crucificat per a mi i jo per al món. Ni la circumcisió ni la incircumcisió no tenen cap valor. L'únic que val és que hàgim estat creats de nou. Que la pau i la misericòrdia de Déu reposin sobre tots els qui mantenen aquest criteri i sobre l'Israel de Déu. A part això, que ningú no m'amoïni, perquè jo porto en el meu cos les marques distintives de Jesús. Germans, que la gràcia de nostre Senyor Jesucrist sigui amb el vostre esperit. Amén.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluç (Lc 10,1-12.17-20)

En aquell temps, el Senyor en designà encara setanta-dos, i els envià que s'avancesin de dos en dos cap a cada poble i a cada lloc on ell mateix havia d'anar. Els deia: «Hi ha molt a segar i pocs segadors: demaneu a l'amo dels sembrats que enviï homes a segar-los. Aneu. Us envio com anyells enmig de llops. No porteu bossa, ni sarró, ni calçat, no us atureu a saludar ningú pel camí. Quan entreu en una casa digueu primer: Pau en aquesta casa. Si hi viu un home de pau, la pau que li desitgeu reposarà en ell; si no, retornarà a vosaltres. Quedeu-vos en aquella casa, i compartiu allò que tinguin per menjar i beure: els treballadors bé es mereixen el seu jornal. No aneu de casa en casa. Si en un poble us reben bé, mengeu el que us posin a taula, cureu els malalts que hi hagi i digueu a la gent d'aquell lloc: El Regne de Déu és a prop vostre.

Però si en un poble no us volen rebre, sortiu als carrers i digueu: fins la pols d'aquest poble que se'ns ha posat als peus, us la deixem. Però sapigueu això: El Regne de Déu és a prop. Us asseguro que quan vingui el gran dia, la sort de Sodoma serà més suportable que la d'aquell poble.»

Els setanta-dos tornaren tots contents i deien: «Senyor, fins els dimonis se'ns sotmeten pel poder del vostre nom». Jesús els digué: «Sí, jo veia Satanàs que queia del cel com un llamp. Us he donat poder de trepitjar les serps i els escorpions i totes les forces de l'enemic: res no us podrà fer mal. Però no us alegreu que els esperits se sotmetin a vosaltres; alegreu-vos que els vostres noms estiguin escrits en el cel.»

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 66,10-14c)

Festead a Jerusalén, gozad con ella, todos los que la amáis, alegraos de su alegría, los que por ella llevasteis luto. Mamaréis a sus pechos y os saciaréis de sus consuelos, y apuraréis las delicias de sus ubres abundantes. Porque así dice el Señor: «Yo haré derivar hacia ella, como un río, la paz, como un torrente en crecida, las riquezas de las naciones. Llevarán en brazos a sus criaturas y sobre las rodillas las acariciarán; como a un niño a quien su madre consuela, así os consolaré yo, y en Jerusalén seréis consolados. Al verlo, se alegrará vuestro corazón, y vuestros huesos florecerán como un prado; la mano del Señor se manifestará a sus siervos.»

▶ Salmo responsorial (65)

R. *Aclamad al Señor, tierra entera.*

Aclamad al Señor, tierra entera; / tocad en honor de su nombre; / cantad himnos a su gloria; / decid a Dios: «¡Qué terribles son tus obras!» R.

Que se postre ante ti la tierra entera, / que toquen en tu honor, / que toquen para tu nombre. / Venid a ver las obras de Dios, / sus terribles proezas en favor de los hombres. R.

Transformó el mar en tierra firme, / a pie atravesaron el río. / Alegrémonos con Dios, / que con su poder gobierna eternamente. R.

Fieles de Dios, venid a escuchar, / os contaré lo que ha hecho conmigo. / Bendito sea Dios, que no rechazó mi súplica, / ni me retiró su favor. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Gálatas

(Ga 6,14-18)

Hermanos: Dios me libre de gloriarme si no es en la cruz de nuestro Señor Jesucristo, en la cual el mundo está crucificado para mí, y yo para el mundo. Pues lo que cuenta no es circuncisión o incircumcisión, sino una criatura nueva. La paz y la misericordia de Dios vengan sobre todos los que se ajustan a esta norma; también sobre el Israel de Dios. En adelante, que nadie me venga con molestias, porque yo llevo en mi cuerpo las marcas de Jesús. La gracia de nuestro Señor Jesucristo esté con vuestro espíritu, hermanos. Amén.

▶ Lectura del santo evangelio según san Lucas (Lc 10,1-12.17-20)

En aquel tiempo, designó el Señor otros setenta y dos y los mandó por delante, de dos en dos, a todos los pueblos y lugares adonde pensaba ir él. Y les decía: «La mies es abundante y los obreros pocos; rogad, pues, al dueño de la mies que mande obreros a su mies. ¡Poneos en camino! Mirad que os mando como corderos en medio de lobos. No llevéis talega, ni alforja, ni sandalias; y no os detengáis a saludar a nadie por el camino. Cuando entréis en una casa, decid primero: «Paz a esta casa.» Y si allí hay gente de paz, descansará sobre ellos vuestra paz; si no, volverá a vosotros. Quedaos en la misma casa, comed y bebed de lo que tengan, porque el obrero merece su salario. No andéis cambiando de casa. Si entráis en un pueblo y os reciben bien, comed lo que os pongan, curad a los enfermos que haya, y decid: «Está cerca de vosotros el reino de Dios.»

Cuando entréis en un pueblo y no os reciban, salid a la plaza y decid: «Hasta el polvo de vuestro pueblo, que se nos ha pegado a los pies, nos lo sacudimos sobre vosotros. De todos modos, sabed que está cerca el reino de Dios.» Os digo que aquel día será más llevadero para Sodoma que para ese pueblo.»

Los setenta y dos volvieron muy contentos y le dijeron: «Señor, hasta los demonios se nos someten en tu nombre.» Él les contestó: «Veía a Satanàs caer del cielo como un rayo. Mirad: os he dado potestad para pisotear serpientes y escorpiones y todo el ejército del enemigo. Y no os hará daño alguno. Sin embargo, no estéis alegres porque se os someten los espíritus; estad alegres porque vuestros nombres están inscritos en el cielo.»

La caiguda dels àngels rebels (evangeli d'avui). Pintura (vers 1473) del retaule de Sant Miquel i Sant Pere, de la Seu d'Urgell, MNAC (Barcelona)

COMENTARI

El Regne de Déu és a prop

Camí de Jerusalem, Jesús envia els seus deixebles de dos en dos per tal de preparar la seva posterior arribada i predicació en els poblets per on pensa passar. Així, Jesús multiplica la seva predicació gràcies a la col·laboració dels seus deixebles; i els deixebles comencen a fer experiència de predicació missionera.

Jesús constata, primer de tot, la necessitat existent de missioners de la paraula de Déu. El món és immens, la necessitat incalculable. Cal demanar a Déu, l'amo de les messes, que susciti i enviï molts ministres de la paraula.

Jesús els dona instruccions sobre el contingut i les maneres de la predicació. El contingut és clar: el Regne de Déu és a prop vostre. Aquest anunci coincideix amb el que Marc posa en boca de Jesús en el seu discurs inicial: ha arribat l'hora i el Regne de Déu és a prop; convertiu-vos i creieu en la Bona Nova (1, 15). Jesús és el profeta del Regne de Déu en el món que s'inaugura amb la seva persona i el seu misteri pasqual. L'anunci del deixeble ha de concentrar-se en aquest missatge nuclear, acompanyat d'un signe clar: la guarició dels malalts que hi hagi.

Les maneres de fer efectiu aquest anunci contrasten amb els programes actuals d'eficiència i optimització de recursos. L'enviat de Jesús prescindeix de

tot el que no sigui la pròpia persona, cerca la manera de compartir la vida i les condicions dels destinataris de l'anunci. La pobresa dels mitjans contrasta amb la vàlua de l'oferta: l'anunci de la salvació de Déu.

Jesús va experimentar la mala acollida i el rebuig. L'anunci de l'evangeli ho experimenta igualment al llarg dels temps. Però no es tracta de convèncer ni d'imposar, sinó de proposar amb llibertat i gratuïtat. És l'única manera, malgrat l'escassetat de bons resultats, de fer caure Satanàs —les forces del mal— del seu pedestal en el món. L'important no és l'èxit pastoral aconseguït, sinó que els nostres noms estiguin escrits en el cel; l'amo de les messes ja farà el seu paper.

Jordi Latorre, SDB

Concurs de pintura i redacció a Sant Esteve d'Andorra

El concurs de pintura i redacció convocat amb motiu del 50è aniversari de l'ampliació de l'església de Sant Esteve es va fallar el 3 de juny i se'n va fer el lliurament dels premis. L'acte es va celebrar a les sis de la tarda a la Casa Rectoral d'Andorra la Vella. Hi van ser presents el Rector de la parròquia i Arxiprest de les Valls, Mn. Ramon Sàrries; i la Sra. Maite Parrilla, Cap d'àrea d'activitats culturals i educatives del Ministeri d'Educació i Joventut. Al concurs es van presentar un total de dos-cents treballs elaborats per alumnes de primària i d'ESO del Col·legi Sant Ermengol, de l'Escola Janer i del Col·legi de la Sagrada Família d'Escaldes. En la categoria de dibuix el primer premi ha estat per a Marc Miguel Castells, mentre que Eulàlia Oliver Vilagordo n'ha obtingut el segon. Carla Guillot va rebre un reconeixement especial. En la categoria de redacció, els premiats van ser Alèssia Lopedote Canturri (primer premi) i Lluch Tarruell (segon premi).

Cloenda de l'Escola Diocesana de Formació Permanent

Dissabte dia 1 de juny va tenir lloc a la Casa d'Espiritualitat del Sant Crist de Balaguer la darrera trobada i la clausura de l'Escola Diocesana de Formació Permanent de la Diòcesi d'Urgell, a càrrec de l'Arquebisbe Joan-Enric Vives acompanyat pel Director de l'Escola Mn. Antoni Elvira.

Va presidir el rés de Laudes de l'inici de la trobada, les dues lliçons de Teologia que ell mateix va impartir, i la posterior celebració eucarística de clausura a la Capella de la Casa d'Espiritualitat. A la tarda havent dinat va tenir lloc una revisió i aportació de suggeriments per al proper curs, que ja serà el tercer any. L'Arquebisbe va impartir la darrera lliçó de Teologia sobre «Crec en la resurrecció dels morts i la vida eterna».

Trobada Episcopal per la comunicació

Les Comissions de Comunicació de les Conferències Episcopals de Portugal i Espanya celebren des de dilluns una trobada a La Seu d'Urgell per aprofundir en el tema «Xarxes socials, nous mitjans per a la nova evangelització». Entre els bisbes assistents, hi havia Mons. Joan-Enric Vives, Arquebisbe d'Urgell, amfitrió de la trobada, i Mons. Joan Piris, Bisbe de Lleida, que presideix la Comissió de Comunicació de la CEE.

Durant la sessió de treball, el Sr. Joan Lozano, membre de la Delegació de MCS de l'Arquebisbat de Barcelona, va tractar a bastament de les possibilitats de les noves tecnologies per a l'anunci de l'Evangeli, i la seva aplicació en el *Full Dominical*, que s'ha materialitzat en els darrers mesos, per Barcelona i per d'altres diòcesis, com ara Urgell. També es va fer una reflexió a l'entorn de la comunicació digital i el paper evangelitzador de l'Església en aquest marc.

Van cloure la seva trobada a Barcelona amb una visita guiada al temple de la Sagrada Família i una trobada amb el Cardenal Luís Martínez Sistach.

Assemblea anual de Càritas Nacional d'Andorra

El dia 10 de juny va tenir lloc a la Casa de l'Església del Fener a Andorra la Vella l'annual Assemblea de Càritas Nacional d'Andorra, sota la presidència de l'Arquebisbe d'Urgell i Copríncep, Mons. Joan-Enric Vives, del Director Sr. Agustí Font i el Consiliari Mn. Ramon Sàrries. Hi assistiren representacions de totes les Càritas Parroquials Andorranes i de la Càritas Nacional.

Com ja és tradició, l'assemblea començà amb una Eucaristia a l'Església de la Mare de Déu del Fener presidida per l'Arquebisbe i concelebrada per Mn. Ramon Sàrries, Mn. Pepe Chisvert i Mn. David Codina. En ella, l'Arquebisbe glossà el text de les Benaurances com a fonamental per al nostre treball caritatiu de Càritas Nacional d'Andorra. Fer feliços els germans necessitats, entrar en comunió amb Jesús, el «benigne i humil de cor», feliç amb la felicitat del Regne de Déu que Ell és i duu a terme, i el qui estableix el Regne de Déu enmig de nosaltres, ja que viu les Benaurances i ens les interpreta amb la seva vida d'entrega sacrificada fins a la creu.

Després d'un refrigeri de germanor va tenir lloc l'Assemblea anual, dins la qual es comentà el moment greu que viuen moltes persones a Andorra i les dificultats per dur a terme totes les ajudes suficients.

S'aprovà la Memòria d'activitats de l'any 2012, i el balanç, així com la renovació de càrrecs per a un nou quadrienni. I es feren propostes de les activitats i programes de Càritas per al futur.

Trobada de germanor sacerdotal al Capcir

La diada anual de germanor dels preveres de l'Arxiprestat de Núria-Cerdanya del Bisbat d'Urgell amb els preveres de l'Alta Cerdanya, el Capcir i el Conflent del Bisbat de Perpinyà-Elna es va celebrar el passat 6 de juny, al Conflent. Alternativament, se celebra un any al Bisbat d'Urgell i el següent al Bisbat francès. Enguany, els 14 capellans d'ambdós costats de la frontera s'han aplegat al Conflent i han visitat les recentment restaurades esglésies parroquials de La Llaguna i d'Aiguatèbia, localitat natal de Sant Ermengol, on han estat acollits festivament per un bon nombre de veïns d'aquesta població. Posteriorment, els preveres es van desplaçar a Les Angles, al Capcir, on van cloure la reunió amb un dinar de germanor i una visita a l'església parroquial d'aquest municipi coneguda com a «Catedral del Capcir».

Confirmacions a Preixens i Agramunt

El dia 1 de juny a la tarda i al vespre, l'Arquebisbe d'Urgell administrà el Sagrament de la Confirmació a 3 noies i a 19 joves respectivament de les Parròquies de Preixens, i d'Agramunt i Ossó de Sió. Estigué acompanyat per Mn. Llorenç Utgés a Preixens, i per ell i Mn. Joan Pau Esteban i Mn. Josep Santemases a Agramunt. Foren dues celebracions joioses del Corpus Christi amb atenció a la caritat del Senyor que se'ns dona per amor a l'Eucaristia, per restar amb nosaltres cada dia fins a la fi del món, i alhora atenció a la donació de l'Esperit Sant, perquè els joves siguin els nous testimonis de fe que el Senyor necessita i vol enviar al món.

Segueix el *Full Dominical* d'allà on vulguis amb el teu telèfon mòbil

EL CONCILI VATICÀ II (1)

Ja que es compleixen els 50 anys del Concili Vaticà II, «brúixola segura per als nostres temps» (Joan Pau II), anirem oferint grans pàgines i textos dels millors documents d'aquell Concili. Textos molt citats posteriorment en la doctrina de la fe catòlica i en la teologia. Avui us oferim un text central de la Constitució dogmàtica sobre l'Església (*Lumen gentium*).

El misteri de l'Església

«Crist és la llum dels pobles. Per això aquest sant Sínode, reunit en l'Esperit Sant, desitja ardentment il·luminar tots els homes, anunciant l'Evangeli a tota criatura (cf. Mc 16,15) amb la claredat de Crist, que resplendeix sobre la faç de l'Església. I perquè l'Església és en Crist com un sagrament, o sigui signe i instrument de la unió íntima amb Déu i de la unitat de tot el gènere humà, ella es proposa presentar als seus fidels i a

tothom amb més precisió la naturalesa i la missió universal, abundant en la doctrina dels Concilis precedents. Les condicions de la nostra època fan més urgent aquest deure de l'Església, és a dir, que tots els homes, que avui estan més íntimament units per múltiples vincles socials tècnics i culturals, aconseguixin també la plena unitat en Crist» (n. 1).

«Crist, en compliment de la voluntat del Pare, va inaugurar a la terra el regne del cel, ens va revelar el seu misteri i amb la seva obediència va realitzar la redempció. L'Església o regne de Crist, present actualment en misteri, pel poder de Déu creix visiblement en el món... La unitat dels fidels, que constitueixen un sol cos en Crist, està representada i es realitza pel sagrament del pa eucarístic (cf. 1Co 10,17). Tots els homes són cridats a aquesta unió amb Crist, llum del món, de qui procedim, per qui vivim i cap a qui caminem» (n. 3).

«Crist, l'únic Mitjancer, va instituir i manté contínuament a la terra la seva Església santa, comunitat de fe, esperança i caritat, com un tot visible, comunicant per mitjà d'ella la veritat i la gràcia a tots. Però la societat proveïda dels seus òrgans jeràrquics i el cos místic de Crist, l'assemblea visible i la comunitat espiritual, l'Església terrestre i l'Església enriquida amb els béns celestials, no han de ser considerades com dues coses diferents, sinó que més aviat formen una realitat complexa que està integrada d'un element humà i un altre diví. Per això se la compara, per una notable analogia, al misteri del Verb encarnat, ja que així com la naturalesa assumida serveix al Verb diví com d'instrument viu de salvació, unit indissolublement a Ell, de manera semblant l'articulació social de l'Església serveix a l'Esperit Sant, que la vivifica, per l'acreciment del seu cos» (n. 8).